

**ПРИПРЕМНА НАСТАВА ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ – ТРЕЋИ РАЗРЕД –
ДРУШТВЕНО-ЈЕЗИЧКИ СМЕР**

НАПОМЕНА: Испитна питања (области) – књижевност: модерна, међуратна књижевност, дијалог епоха – језик: творба речи, лексикологија, синтакса – правопис – транскрипција речи из страних језика.

САДРЖАЈ ЧАСОВА ПРИПРЕМНЕ НАСТАВЕ
1. Поетика модерне – увод у проучавање. Појам модерне. Главне поетичке школе – преглед. Ларпурлартизам и парнализам. Импресионизам
2. Шарл Бодлер, Везе и Албатрос
3. Творба речи: основни појмови; важнији модели за извођење именица (језик) (2)
4. Књижевност Антон Павлович Чехов: <i>Ујка Вања</i>
5. Језик Важнији модели за извођење именица, придева, глагола
6. Модерна у српској књижевности – основне одлике (друштвено-историјски оквир, везе са европском модерном, поетичка обележја, жанровска слика, представници)
7. Песници српске модерне
8. Иво Андрић, <i>На Дрини ћуприја</i> – приступ роману. Жанровска структура и предметност. Историја, легенда и фикција. Композициони чиниоци романа
9. Лексичко значење речи: метафора, метонимија, синегдоха (језик)
10. Борисав Станковић: <i>Коштана</i> Борисав Станковић: <i>Нечиста крв</i>
11. Европска књижевност у првим деценијама двадесетог века
12. Авангарда у европској и српској књижевности: систематизација (књижевност)
13. Франц Кафка: <i>Процес</i>
14. Синтакса
15. Милош Црњански: <i>Сеобе</i>

ИСХОДИ
КЊИЖЕВНОСТ
<p>Ученик ће бити у стању да:</p> <ul style="list-style-type: none"> – систематизује усвојена знања о књижевности, процени сопствену успешност, идентификује тешкоће и, уколико их има, утврди план за њихово превазилажење; – повеже друштвено-историјски контекст са појавом дендизма, симболизма и естетике ларпурлартизма; – испита одјеке европске модерне у српској књижевности и објасни сличност и особеност тих појава; – анализира примере декаденције и дезинтеграције модерне у српској књижевности;

- повеже појаве у књижевности са друштвено-историјским околностима које су довеле до Првог светског рата;
- препозна и испита однос ратне и међуратне књижевности према традицији (прошлости) и њену улогу у друштвено-политичком ангажману;
- разуме улогу коју форма, стил и тип приповедања имају у обликовању значења и идеје књижевног дела

ОБЛАСТ	ЈЕЗИК
<p>Ученик ће бити у стању да:</p> <ul style="list-style-type: none"> – препозна најважније типове творбе у српском језику – извођење, слагање, комбиновану творбу и претварање; – препозна делове творенице у типичним случајевима; – објасни значење префиксоида и суфиксоида у типичним случајевима; – примени правила промене полусложеница; – одреди место акцента у полусложеницама; – разликује значењске односе међу речима; – примени језичке механизме за богађење речника (метафору, метонимију и синегдоху); – разликује типове лексике с обзиром на порекло (народне речи, црквенословенске речи и позајмљенице) и сферу употребе (историзми, архаизми, неологизми, термини); – разликује некњижевну лексику (дијалектизми, регионализми, жаргон и вулгаризми) од књижевне лексике; – наведе и користи најзначајније речнике српског језика; – препозна и правилно користи устаљене изразе (фразеологизме); – разликује синтаксичке јединице и познаје све типове реченичних чланова; – разликује посебне типове предикатских реченица (пасивне реченице, безличне реченице, безличне реченице с логичким субјектом и обезличене реченице); – наведе особине разговорног стила, посебно оне које га разликују од осталих стилова; – примени општелингвистичка знања о развоју и значају писма 	

Предметни наставник
Ивица Бојичић